

den-
129
nen
de
per
men
rden
150
5,500
e,650
dit
per
zie-
aam-
gt, is
waard
t gij
he-
inge-
s een
nie
aken
stem-
ten
egen-
ver,
beter-
appij
even-
zon in
werk-
ijken
uden,
werk-
der
aad.
dan
door
aten,
audde
is, dat
maal,
ewerkt
en nu
arme
kwee-
gelukt
even,
positie
n den
ge af-
er, die
ook al
de te
door
ij zou
n zijne
onden
winke-
n het
d hij
jaren
d ver-
week.
bewer-
oor de
besten-
partij-
inner,
en der
doet
Vooruit's
van de
dat zij

werklieden waren, dien toen Vooruit nog niet bestond of niet was wat hij nu is, dapper streden voor de socialist en werken aan de vereeniging der werklieden.

De drie redacteuren van Vooruit, Har-
dys, Stautemas en Sefers zijn
doodarme werkljongs, die jaren lang in
fabriek en werkhuis gearbeid hebben en
zich door eigen studie weten op te werken
hebben als schrijvers en woordvoerders der
Werklieden Partij.

Hebben die mannen gevraagd om in
Vooruit te werken?

Geenszins, de meesten van hen werden
daartoe geroepen door de partij zelve, die
hen noodig had.

En werkten zij vroeger hard voor het
socialisme en nijdig voor hunne bazen, het
eerste doen zij nu zooveel als vroeger en zij
werken nijdig voor de instellingen van Vooruit
uit liefde.

Er zijn nog andere leiders! Die werken in
Vooruit niet, maar doen hunne 11 en 12 uren
in werkhuisen en fabrieken.

Jan Lampens klopt 12 uren in entre-
puse als pianomaker, 's avonds bestuurt hij
zijne vereeniging of woont hij zittingen bij
van den gemeenteraad of der partij, 'szon
dags gaat hij meetings geven.

Louis Hardys doet alle dagen 12 uren
werk als hekelaar in La Lys.

En zoo zijn er meer, te lang om te melden.
Al wat die belasterde werkljongs doen,
verrichten zij daarenboven kosteloos.

Hetgeen onze tegenstrevers tegengaat, is
dat die werkljongs erin gelukt zijn, groote
werken testichten, eerbied en rechten hebben
weten af te dwingen en de fameuze bazen
der burgerpartijen, het hoofd kunnen bieden
met woord en pen.

Gij kent nu de leiders en den stand die zij
in de samenleving bekleeden.

Komt naar hunne meetings, leest hunne
schriften en gij zult ze leeren kennen als
socialisten en hun weldra de hand reiken,
om samen te strijden voor ons aller geluk.

DE OPEBARE RIJKDOM

De openbare rijkdom van gronden,
huizen, werkmaterieel enz. bedroeg in 1830
in België 10 milliards of 10 duizend mil-
lionen.

In 1894 mag dit openbaar fortuin met
zekerheid geschat worden volgens den ge-
leerden heer Strauss, op 35 milliard of
35 duizend millioen of 6000 franks per lid
van den Belgischen staat, groot en klein
medegerekend.

Wie heeft den openbaren rijkdom zoo ont-
zagelijk doen stijgen van 10 op 35 milliard
op 60 jaar tijd?

Niemand anders dan de werklieden, zoo-
wel dezen van den buiten als van de stad.
Hadden de werklieden hun rechtmatig deel
in dezen klimmenden rijkdom gehad, dan
zou elke werkersfamilie (vader en moeder
met drie kinderen) over eene som van dertig
duizend franks te beschikken hebben, er zou
dus geen armoede maar integendeel wel-
vaart zijn.

Nu zijn deze millioenen en millarden in
de kas van enkele verdwenen, die ze in
weelde en wulpsheid verbrassen, en ze aan-
wenden om ons nog armerder te maken en
onzen nood te vergrooten.

Mag dit zoo blijven duren, buitenlieden?
Moeten wij maar zoo te vreden zijn als wij
al werkende van gebrek omkomen, en met
duizende op onzen arbeid bestolen worden?

Neeu, neen, de bezittingen moeten aan
allen behooren en dienen om geluk en wel-
vaart te schenken. Dan zal het uitzijn met
de rijken steeds rijker, en de armen steeds
armer te worden.

Die dan gelukkig leven wilt, stemt voor
de Socialisten! Weg met de
dompers!

Waarom is het balloteering?

Er zijn 22,586 kiezers opgekomen.
Om nu gekozen te zijn zou eene der
partijen 11,294 stemmen hebben moeten be-
halen of eene meer dan de twee andere par-
tijen te samen.

Dit hebben de dompers niet, zij schieten
1100 stemmen te kort.

Daarom moet er eene tweede kiezing
plaats grijpen tusschen de socialist en de
dompers, en wie nu de meeste stemmen be-
haalt is gekozen.

Twee kandidaten der dompers zijn ge-
kozen, omdat er maar twee partijen waren,
die kandidaten stelden in dit vak

Weg met de verdedigers der bloedwet!

Socialistische Boeren en rijke grondeigenaars

De landbouwmaatschappij van Carlsbourg,
een gehucht van het dorp Palsul, in de
Belgische provincie Luxemburg, heeft aan
den Gemeenteraad gevraagd, 131 hectaren
gemeentegrond in bouw te geven die nu
braak liggen.

Deze landen zouden, goed gemest, een
jaarlijkschen oogst van 102 franken opbre-
ngen, die ten goede van de gemeente zouden
komen, terwijl als de gemeentegronden inte-
rest worden van bijzonderen, gelijk het reeds
het geval is geweest, de pacht duur moet
worden en de gemeente van het geld dat zij
voor de gronden krijgt de mindere intrest
zal verhoogen als het bebouwen der landen
baar zulks opbrengt.

Wij stellen die handelwijze tegenover die
der rijke katholieke grondeigenaars, die on-
langs in een soort congres dat zij te Gent
hielden, besloten de gronden der hospi-
talen, burelen van weldadigheid en ge-
meente te doen verkoopen.

Die heeren, die geld in overvloed hebben,
zouden, nu dat het krisis is, met eenige hon-
derde bankbriefjes schoone landerijen, hof-
steden, enz. koopen, om die hoog te ver-
pachten en bij 't minste dat de landbouw wat
verbetert, met woekerwinst te verkoopen
aan den pachter, die aan zijn grond is ver-
slaafd.

Men mag op ons schelden zooveel men
wil, wij beweren dat de waalsche boeren
gelijk hebben, die den gemeentegrond willen
verbeteren, behouden of vermeerderen, en
zich dus voor den socialistischen grond ver-
klaren.

Waarom redeneeren de boeren aldus?
Omdat de meeste dorpen uit de Ardennen
gronden of bosschen aan hun eigen bezitten,
die zij of kosteloos of aan zeer kleinen pacht-
prijs aan de boeren afstaan of verhuuren.

Het zijn dus de gemeentegronden die het
lot van den boer der Ardennen dragelijk
maken, terwijl het totaal gemis van gemeen-
tegronden in Vlaanderen en der voornaamste
oorzaken van de aldaar heerschende ellende
uitmaakt.

Indien men, op een gegeven oogenblik, de
bewoners der dorpen kon verwisselen —
gelijk sommige ouders hunne kinderen ver-
wisselen — 't is te zeggen, indien men eenige
vlaamsche boeren in de Ardennen kon ver-
plaatsen en omgekeerd, het socialistisch ge-
dacht van de gronden landeigendom te ma-
ken, zou gauw doorgevoerd worden.

De vlaamsche boer zou met de Walen de
voordeelen van den algemeenen eigendom
voelen. Hij zou den waalschen boer bijna
gelukkig, vrij en onafhankelijk zien, dank
zij de gemeentegronden, die hen voor niets
of schier voor niets zijn brandhout, het
strooisel voor zijne beesten en de eetwaren
voor zijn gezin verschaffen.

En dan zou zijn eigen ongelukkig lot, zijn
eeuwig nood en eindeloos lijden hem nog
verschrikkelijker voorkomen.

En eene logieke gevolgtrekking uit dezen
toestand opmakende, zou hij, gelijk zijne
broeders der Ardennen, een kampioen wor-
den voor den algemeenen eigendom, die
heel alleen een einde aan de schandelijke
uitbuiting der boeren door de groote grond-
bezitters zal stellen.

Vlaamsche boeren, in het Socialisme ligt
uwe redding.

Stemt dan voor de socialisten!

Weg met de dompers die in de Kamer een miljoen weigerden om de boeren te helpen, gerui- neerd door de overstromingen.

De sterkte der socialistische partij TE GENT

De socialistische partij te Gent is samenge-
steld uit verschillende Vereenigingen als samen-
werkende Maatschappijen, stie vereenigingen,
studiekringen, vermaaksocieteiten van muziek,
zang, tooneel, gymnastiek en ziekenbeurzen.

De stielvereenigingen

De voornaamste Stielvereenigingen zijn de
Weyers, Katoenspinners, Vlasbewerkers, Dok-
werkers, Gemengde Werktandkas, IJzerbe-
werkers, Naaisters, Bleekers, Loodgieters, Rij-
tuigmakers, Schilders, Metsers, Burgersbond,
Sigarenmakers, Onderwijzers, Mestvages, Hout-
bewerkers en Schoenmakers.

Deze Vereenigingen tellen te samen
9.500 leden. Zij betalen 15 tot 20 centiemen

per week, volgens de Vereeniging waarvan zij
deelnemen.

Dit geld dient om hen te ondersteunen in
werkstakingen, wanneer de bazen de loonen
willeen aftrekken of an 'er onrecht begaan.

De Samenwerking » Vooruit »

Feze telt tegenwoordig 6.000 families als
lid.

Zij bezit eene groote broodbakkerij waar men
waar men wekelijks 90 tot 100 duizend
kilo's brood bakt.

Een kleermagazijn op de Vrijdagmarkt te
Gent waar men jaarlijks een half miljoen zaken
doet.

En het klimt gedurig.

In hetzelfde lokaal heeft de maatschappij
« Vooruit » een schoenwinkel en een lederma-
gazijn die jaarlijks voor 250 duizend fr. zaken
maken.

« Vooruit » heeft in dit lokaal zijn eigen werk-
huizen, luchtig en gezond, voor schoenmakers,
naaisers, enz.

« Vooruit » verkoopt daar ook sayette, wur-
werken, telsen, ragen, brochen en in den
laatstien tijd meubels.

« Vooruit » heeft ook een kolenmagazijn en
brengt jaarlijks vijf miljoen kilo's kolen aan den
man, (mdat zij goed), zuivere bergsche kolen
levert.

« Vooruit » bezit in de stad 4 groote apotheken
waar men de medicinen zuiver en goed heeft,
een vierde goedkoopder dan overal elders.

« Vooruit » heeft ook zes kruidenierswinkels,
die uitstekende die stien bewijzen aan de wer-
kende klasse.

De leden betalen hun brood 's Zondags aan
30 centiemen. Alle drie maanden keerde Maat-
schappij hen de winsten terug die gedaan zijn
in evenredigheid van het brood dat elk genomen
heeft.

Die winst was over eenige maanden nu
12 centiemen per brood, zoodat een kilo goed
zijn brood slechts 18 centiemen kostte, nu is dit
3 centiemen minder, door den opslag der bloem,
dank aan de speculatie der groote rijk koop-
lieden.

Op al wat de leden koopen buiten het brood,
hebben zij een deel van 6 per honderd.

Ziehier de rekening van wat de leden van
« Vooruit » in zes maanden terug rokken als
winst op hunne aankopen:

Bakkerij	fr. 201,805,13
Leder- en Schoenhandel	5,155,13
Handel in kruideniersw. enz. N. 1	1,917,72
Id. id. N. 2	1,601,89
Id. id. N. 3	1,407,99
Id. id. N. 4	1,295,95
Id. id. N. 5	1,421,65

fr. 214,605,46

Is dat niet schoon, vrienden?

Maar het is nog niet alles.

Voor 3 centiemen in de week bezorgt « Voor-
uit » aan al z'n leden, docter en medicamenten
en hij greft hen wanneer zij ziek zijn, dagelijks
kosteloos een brood.

Meent gij nu dat het al is?

Wel neen! « Vooruit » komt nu aan zijne
leden e n pensioen te verzekeren van 50 cen-
tiemen daags wanneer zij 60 jaar oud zijn.

Sterft de man, het pensioen is voor de vrouw.

Om dit pensioen te genieten zijn er geen an-
dere voorwaarden gesteld dan dat men 20 jaar
lid weze en in die 20 jaar voor 3 000 fr. gekocht
heeft in de Maatschappij, dat is 150 fr. in 't jaar
of nog geen 3 fr. per week.

Voor onze zieken

De socialistische Ziekenbeurs « Moyson » telt
16 duizend leden.

Zij geeft voor 32 centiemen inleg in de week
aan hare leden 15 fr. in de week in geval van
ziekte, en dit zes maanden lang, de volgende
z s maanden 7-50 fr.

Daarbij kosteloos docter en medicamenten,
operatiën, consulten, baden.

Zij heeft bijzondere docters voor oog-, keel- en
tandziekten.

Sterft een lid, de familie krijgt 50 fr.

Wordt een lid door ziekte onbekwaam tot
werken, het trekt zijn leven lang 50 centiemen
daags pensioen.

De vrouwen en kinderen kunnen lid worden
mits 5 centiemen in de week, waarvoor zij
docter en medicamenten hebben.

Is dat alles, niet schoon, vrienden?

Al de Socialistische Vereenigingen van Gent
te samen onderhouden eene rijke bibliotheek
met meer dan 10,000 boeken, waar iedereen vrij
boeken mag komen leenen ter lezing.

« Vooruit » ondersteunt onze muziek- en
zangkringen, die ons 's Zondags op schoone
kunstfeesten vergasten in een onzer lokalen.

« Vooruit's » lokalen die hij allen mocht be-
zoeken, hoe meer hoe liever, zijn gelegen:

1. VOORUIT, Garenmarkt, Vergaderzaal.
2. VOORUIT, Nijverheidslaan, broodbakkerij
en kolen.
3. VOORUIT, Vrijdagmarkt, kleer- en schoen-
magazijn en kruidenierswaren.
4. VOORUIT, Chartreuzenstraat, Sigarenma-
kerij, Metaalbewerkerwerkhuis en kruideniers-
waren.
5. VOORUIT, Bagattenstraat, Feestlokaal.

Om te slui en zeggen wij dat al deze Vereeni-
gingen broederlijk samen leven en aan elkander
verbonden zijn door een Middenbestuur dat
wekelijks zetelt en dan verbonden aan de groote
Belgische Werklieden-Partij waarvan de Lan-
delijke Raad of het Hoofdbestuur te Brussel
zetelt.

Broeders van den buiten, die voor o s stem-
det, gij mocht dus hier zijn over uwe partij.

En gij onverschilligen en die ons vijandig zijt,
treedt bij in de rangen, er is plaats onder de
roode vlag en gij zijt welkom.

Werklieden, oogen open!

door KLUPPELAAR

Stemme: 't Is Schand.

I

Ons land, bestuurd door echte vrijheidswurgers,
Door kerels die liefst azen op 't budget,
Immers men zegde dat alle de burgers
Waren gelijk, voor de gezegde wet.
Een halve eeuw, o! meer dan zestig jaar,
Zijn liberaal en papen als de raaf.
De werkmag mag dit macht loos staan aanstaren
En nederig zwijgen als een echte slaaf.

II

Hij die had geld, die mocht den mater ruren,
Het was alsof het geld geleerdheid gaf;
Door geld mocht men iemand ter kamer sturen,
De werkmag mocht zwijgen als een graf.
Hij was maar goed om soldaat te gaan spelen,
En met zijn zweet de kas te maken rijk;
Gij drooge brood, zij overdaad, kasteelen,
En toch noemden die kerels dat gelijk.

III

De werkmag sloeg dit al goedzakig gade,
En dacht altijd: te zwijgen dat is mijn plicht,
Tot eens doordachte mannen sloegen rade
Over dit onrecht, spreidden helder licht.
Met vuur en klem verdreven zij de wolken,
Die duister hielden 's werkmans heil en recht!
Riepen u toe: Vereenigt u, o volken,
Want lang genoeg waart gij maar slaaf en knecht.

IV

Het volk begreep, zijn oogen gingen open,
Verdwenen was op eens dit duister waas!
't Besef huns rechts was hun in 't brein geslopen
En riepen: lang genoeg speelt gij den baas.
In u ontstond op eens een ander leven,
Gij werdt een man, opeens, in zijn geheel,
En riep: g'hebt plichten aan het volk gegeven,
Ook van de rechten willen wij ons deel.

V

Op d'ouderdom van een en twintig jaren
Vroegt gij voor elken burger eene stem.
Gij had getoetst aan de gevoelte snare;
Ja toeb, zoo men u hoorde in de klem,
Gij kreeg een stem van deze groote heeren,
Gij mocht bij 't kiezen komen uit uw huis;
Maar zij, met geld, die stemmen drij, vier keeren
En maken dus over uw recht een kruis.

VI

Toch, hier en daar heeft 't goede recht gesproken
En mocht ge hebben wat ge had betracht;
De sterke djk heeft uw stroom doorgebroken,
Alzo uw mannen in de Kamers bracht.
Al is de plaats die gij hebt ingenomen,
Heden nog klein, ge zijt vooruit gesneld;
Met wat geduld, ja eens de tijd mocht komen,
Dat gij, de meerderheid, met recht hun wetten
stelt.

Weelde

Op het overvloedige heeft niemand
recht, zoolang niet ieder het
noodige heeft. LASSALE.

Een der fameuze argumenten waarmede
wij, socialisten bestreden worden is, dat wij
de rijkdommen willen afschaffen, bijgevolg
ook de weelde onmogelijk maken.

De rijken en dompers zeggen tot u, buiten-
lieden, dat uwe kinderen dan geene kinder-
of keukenmeid, uwe zoons geen tuinier of
paardenknecht meer zal kunnen zijn, bijge-
volg minder inkomen zult hebben.

Daarmede meenen zij genoegzaam be-
wezen te hebben, dat g'in onhuchdare zorg en
armoede moet blijven leven, terwijl de
vruchten van uw zwoegen en slaven, onder
vorm van pacht of winst in de kas van de
rijke nietsdoener verdwijnd, welke die ge-
bruikt, om zich met ongehoorde weelde te
omringen en braspertijen te houden.

Hebt gij, buitenlieden, al eens nagedacht,
van waar de gelden komen waarmede de